

ผลของการอบแห้งแบบสูบความร้อนต่อฤทธิ์การต้านอนุมูลอิสระและสารที่มีฤทธิ์ทางชีวภาพของใบมะรุม
Effect of heat pump drying on free radical scavenging activity and bioactive compounds of moringa leaves

ลัมมูล วิเศษ¹ และ น้ำっぽล ภูมิສะอาด¹
Lamul Wiset¹ and Nattapol Poomsa-ad¹

Abstract

At present, herbal treatment is widely popular among health lovers. Moringa is a plant which is highly nutritious and has medicinal properties. Moringa leaves capsule is a product which contains several bioactive compounds. Drying methods can affect biological compounds of raw materials. The aim of this research was to study the effect of drying conditions on the changes in radical scavenging activity, phenolic and flavonoid levels in dried moringa leaves. Moringa leaves undergoing heat pump drying conditions of 40, 50, and 60 °C under CO₂, N₂ and air, were dried out to the final moisture content of about 7-8% dry basis. The dried samples were then analyzed for the free radical scavenging activity, phenolic and flavonoid levels. The results showed that the highest level of phenolics and flavonoids was found in the sample dried at 40 °C in all the media with significant difference ($p \leq 0.05$). However, drying at temperature of 60 °C resulted in the significantly ($p \leq 0.05$) highest free radical scavenging activity in the sample under all the media. Based on the antioxidant property, the dried sample at 60 °C under CO₂ had the highest free radical scavenging activity. However, its phenolic and flavonoid levels were low. Compared to a capsule product and a shade-dried product, the product obtained from heat pump drying at 60 °C under CO₂ was significantly higher in radical scavenging activity ($p \leq 0.05$).

Keywords: antioxidant, herb, flavonoid

บทคัดย่อ

ปัจจุบันการรักษาโรคด้วยสมุนไพรกำลังได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายสำหรับคนรักสุขภาพ มะรุมเป็นพืชที่มีคุณค่าทางอาหารสูงพร้อมด้วยสรรพคุณทางยา ในมะรุมประกอบด้วยสารออกฤทธิ์ทางชีวภาพหลายชนิด วิธีการทำแห้งสามารถส่งผลต่องค์ประกอบเหล่านี้ได้ งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลกระทบของสภาพการอบแห้งที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระ ปริมาณสารประกอบฟีโนอลและสารฟลาโวนอยด์ในใบมะรุมอบแห้ง โดยทำการอบแห้งในมะรุมด้วยสูบความร้อนที่อุณหภูมิ 40 50 และ 60 องศาเซลเซียส โดยมีก้าชคาร์บอนไดออกไซด์ ก๊าซไนโตรเจนและอากาศ เป็นตัวกลางจนกระทั่งมีความชื้นร้อยละ 7-8 มาตรฐานแห้ง จากนั้นนำตัวอย่างมาวิเคราะห์ฤทธิ์การต้านอนุมูลอิสระ สารประกอบฟีโนอลและสารฟลาโวนอยด์ ผลการทดลองพบว่าสารประกอบฟีโนอลและสารฟลาโวนอยด์มีค่าสูงสุดที่อุณหภูมิ 40 องศาเซลเซียส ในทุกตัวกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) อย่างไรก็ตามการอบแห้งที่อุณหภูมิ 60 องศาเซลเซียส ทำให้ตัวอย่างมีค่าฤทธิ์การต้านอนุมูลอิสระสูงที่สุดในทุกตัวกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) เมื่อพิจารณาคุณสมบัติในด้านการเป็นตัวต้านอนุมูลอิสระ การอบแห้งที่อุณหภูมิ 60 องศาเซลเซียส ภายใต้ก้าชคาร์บอนไดออกไซด์ ทำให้ตัวอย่างมีค่าฤทธิ์การต้านอนุมูลอิสระสูงที่สุดแต่สารประกอบฟีโนอลและสารฟลาโวนอยด์มีปริมาณต่ำ เมื่อเปรียบเทียบกับมะรุมแคปซูลและการผึ่งในร่มพบว่าการอบแห้งแบบสูบความร้อนที่อุณหภูมิ 60 องศาเซลเซียส ภายใต้ก้าชคาร์บอนไดออกไซด์ มีค่าต่อฤทธิ์การต้านอนุมูลอิสระสูงกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)

คำสำคัญ: ตัวต้านการออกซิเดชัน สมุนไพร ฟลาโวนอยด์

บทนำ

มะรุม (*Moringa oleifera* Lam.) เป็นพืชที่คนไทยนิยมนำมาประกอบอาหารมาแต่โบราณ ด้วยคุณค่าทางโภชนาการและสรรพคุณทางยา ทำให้เกิดกลุ่มผู้บริโภคที่ใส่ใจในสุขภาพให้ความสนใจในการนำส่วนต่างๆ ของมะรุมมาใช้ประโยชน์ ทำการรวบรวมงานวิจัยเพื่อเป็นข้อมูลทางวิชาการถึงสรรพคุณ คุณค่าทางยา เช่น ลดความดัน ลดไขมันในเลือด แก้ปวดเกร็งใน

¹ คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ต.ขามเรียง อ.กันทรลักษย จ.มหาสารคาม 44150

¹ Faculty of Engineering, Mahasarakham University, Kamriang District, Kantarawichai, Maha Sarakham 44150

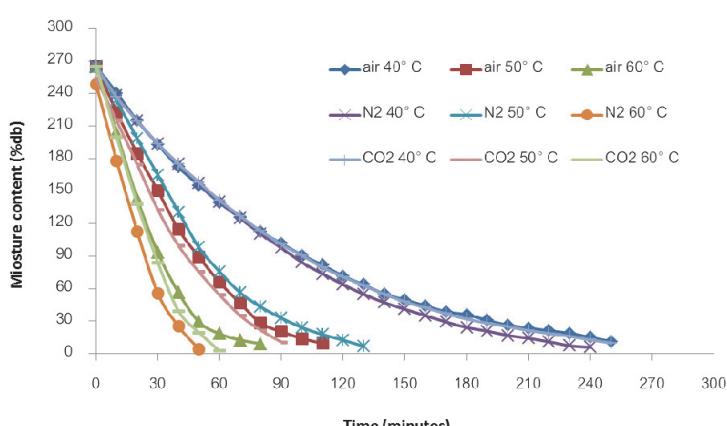
ซึ่งท้อง รักษาแพลงในทางเดินอาหาร ต้านเนื้องอก ต้านมะเร็ง เป็นต้น รวมถึงฤทธิ์ทางชีวภาพของมะรุมในการเป็นแหล่งของสารต้านอนุมูลอิสระจากธรรมชาติ เนื่องจากพบกลุ่มของสาร เช่น vitamin C, á-tocopherol, flavonoids, phenolics, carotenoids ซึ่งจะลดความเสี่ยอมของเซลล์ (อภิชาติและศุภารัตน์, 2553; Yang et al., 2006) การแปรรูปใบมะรุมโดยการผึ้ง แัดหรือผึ้งในที่ร่วมให้แห้งแล้วนำมาบดเป็นผงบรรจุในแคปซูลนั้นขึ้นอยู่กับระยะเวลาการผึ้งแัดหรือผึ้งในที่ร่วม ซึ่งมีปัจจัยของอุณหภูมิและความชื้นสัมพัทธ์ของอากาศเป็นตัวแปร ทำให้การควบคุมการผลิตในแบบของเวลาและความสะอาดในขั้นตอนการผึ้งไม่สามารถทำได้ดีเท่าที่ควร การใช้เครื่องอบแห้งเพื่อลดความชื้นจึงเป็นข้อดีในแบบของการควบคุมการผลิตทั้งในด้านคุณภาพและปริมาณ การใช้เครื่องอบแห้งแบบสูบความร้อนเป็นหนึ่งทางเลือก มีข้อดีคือ อบแห้งที่อุณหภูมิไม่สูงมากันก่อญี่ปุ่นช่วง 40-60 องศาเซลเซียส มีการลดความชื้นของอากาศก่อนเข้าสู่ท้องอบทำให้ความชื้นสัมพัทธ์ของอากาศต่ำ ผลิตภัณฑ์สามารถถ่ายเทความชื้นออกจากตัวผลิตภัณฑ์ได้ดีขึ้น ทำให้อัตราการอบแห้งสูงขึ้น (Sosle et al., 2003; Teeboonma et al., 2003) อีกทั้งเป็นระบบปิดจึงสามารถป้องกันการปนเปื้อนเชื้อโรคจากฝุ่นละอองในบรรยากาศได้ และสามารถนำก้าชได้อย่างในต่อเรื่อง ควรบอนไดออกไซด์ มาเป็นตัวกลางในการอบแห้ง ซึ่งการอบแห้งภายใต้สภาพที่ไร้ออกซิเจนจะสามารถยกยับยังการเกิดปฏิกิริยาออกซิเดชันได้ (Ramesh et al., 1999) งานวิจัยนี้จึงสนใจที่จะอบแห้งใบมะรุมด้วยเครื่องอบแห้งแบบสูบความร้อนภายใต้สภาพของตัวกลางที่เป็นอากาศ ก้าชในต่อเรื่อง และควรบอนไดออกไซด์ เพื่อดูผลของสภาวะการอบแห้งต่อปริมาณสารออกฤทธิ์ทางชีวภาพ

อุปกรณ์และวิธีการ

ในมะรุมในเขตพื้นที่ อำเภอ กันทราริชัย จังหวัด มหาสารคาม นำมายอบแห้งด้วยเครื่องอบแห้งแบบสูบความร้อน ที่ อุณหภูมิ 40-50 และ 60 องศาเซลเซียส ภายใต้ตัวกลาง 3 ชนิด คือ อาคาร ก้าวไนโตรเจน และ ภาชนะไนโตรเจน ได้ทดลองที่ความเร็ว ลมคงที่ 0.5 เมตรต่อวินาที พลอยด์การฟรีดหัวงว่างความชื้นและระยะเวลาการอบแห้งที่สภาวะต่างๆ เพื่อดูถูกชนิดของการอบแห้ง สำหรับตัวอย่างที่นำมาวิเคราะห์ค่าต่างๆ ทำการอบแห้งจนกระทั่งตัวอย่างมีค่าความชื้นสุดท้ายร้อยละ 7-8 มาตรฐานแห้ง โดย ระยะเวลาการอบแห้งดูได้จากการ จากนั้นนำตัวอย่างมาวิเคราะห์ทุกมิติการต้านอนุมูลิสระตามวิธีของ Braca et al. (2001) สารประกอบพื้นอุดมวิธีของ Zhou and Yu (2006) และสารประกอบฟลาโนไซด์ตามวิธีการของ Zhishen et al. (1999) สำหรับความชื้นของในมะรุมหาโดยวิธีการอบแห้งในตู้อบลมร้อนอุณหภูมิ 103 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 24 ชั่วโมง ผลการทดลองเปรียบเทียบกับมะรุมที่ได้จากการผึ่งในที่ร่มและมะรุมแคปซูลที่จำหน่ายตามท้องตลาด

ผลและวิจารณ์ผลการทดลอง

จากการอบแห้งในมาะหุรโดยเครื่องอบแห้งแบบสูบความร้อนที่อุณหภูมิ 40-50 และ 60 องศาเซลเซียส ภายใต้ตัวกลาก 3 ชนิด คือ อากาศ ก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ และไนโตรเจน โดยความชื้นเริ่มต้นของตัวอย่างมีค่าอยู่ในช่วงร้อยละ 250-270 มาตรฐานแห้ง ผลของการระหว่างความชื้นกับระยะเวลาในการอบแห้ง กราฟการอบแห้งที่อุณหภูมิแตกต่างกันโดยใช้ตัวกลากการอบแห้งต่างๆ แสดง Figure 1

Figure 1 Drying characteristics of moringa leaves at various drying temperatures under air, carbon dioxide and nitrogen

จาก Figure 1 แสดงให้เห็นว่าอุณหภูมิมีผลต่อการลดความชื้นของใบมะรุม โดยการอบแห้งที่อุณหภูมิสูงทำให้ความชื้นของตัวอย่างลดลงอย่างรวดเร็ว เนื่องจากที่อุณหภูมิสูงทำให้ความแตกต่างของอุณหภูมิตัวกลางและใบมะรุมมีค่าสูง ส่งผลให้เกิดการถ่ายเทความร้อนและมวลสารได้ดี ส่วนการอบแห้งภายใต้ตัวกลางอากาศและก้าชในโตรเจนผลกระทบลดลง เป็นไปในทิศทางเดียวกัน แต่ว่าระยะเวลาที่ใช้ในการอบแห้งแตกต่างกันดังแสดงใน Table 1 อาจเนื่องมาจากการที่ความร้อนจำเพาะต่างกันทำให้เวลาในการอบแห้งต่างกัน

เมื่อนำใบมะรุมที่ผ่านการอบแห้งจากสภาพต่างๆ มาวิเคราะห์สารประกอบฟีโนล ฟลาโวนอยด์และฤทธิ์ในการต้านอนุมูลอิสระ เปรียบเทียบกับใบมะรุมผึ่งที่ในร่มและมะรุมในแคปซูล ค่าที่ได้ดังแสดงใน Table 1

Table 1 Levels of total phenolics and flavonoids and DPPH radical-scavenging activity of dried moringa leaves under various drying conditions.

Drying condition	Drying time (hr)	Total phenolics (mg GAE/g sample)	Total flavonoids (mg/g sample)	DPPH (% inhibition)
Drying at 40 °C under CO ₂	4.10	38.35±4.19 ^{abcd}	14.62±0.65 ^b	38.86 ± 1.79 ^b
Drying at 50 °C under CO ₂	1.45	31.58±3.08 ^{efg}	13.08±0.05 ^{cd}	39.23 ± 0.63 ^b
Drying at 60 °C under CO ₂	1.05	30.19±2.85 ^{fe}	11.71±0.88 ^{ef}	43.54 ± 0.42 ^a
Drying at 40 °C under N ₂	3.45	41.60±0.25 ^{ab}	12.37±0.15 ^{de}	30.39 ± 2.00 ^{cd}
Drying at 50 °C under N ₂	1.40	35.46±2.79 ^{bcd}	11.98±0.32 ^{def}	31.58 ± 1.79 ^c
Drying at 60 °C under N ₂	1.10	25.95±0.12 ^g	10.34±1.06 ^g	38.78 ± 3.15 ^b
Drying at 40 °C under Air	3.50	39.02±4.63 ^{abc}	16.25±0.07 ^a	20.88 ± 2.00 ^f
Drying at 50 °C under Air	2.20	37.18±1.27 ^{bcd}	14.02±0.48 ^{bc}	24.37 ± 1.47 ^{ef}
Drying at 60 °C under Air	1.20	32.57±0.18 ^{def}	10.86±0.17 ^{fg}	26.90 ± 1.26 ^{de}
Shade drying	72	33.07±2.48 ^{cdef}	13.96±0.51 ^{bc}	11.59 ± 2.73 ^g
Capsule	-	44.27±1.26 ^a	12.86±0.33 ^{cde}	32.39 ± 1.47 ^c

Means within the same column followed by the same letters are not significantly different ($p \geq 0.05$) by DMRT

จากผลการทดลองเมื่อเปรียบเทียบอุณหภูมิในการอบแห้งพบว่าสารประกอบฟีโนลและสารฟลาโวนอยด์ทั้งหมดมีปริมาณสูงที่สุดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) ที่อุณหภูมิ 40 องศาเซลเซียส ในทุกตัวกลางการอบแห้งและมีค่าลดลงเมื่ออุณหภูมิเพิ่มสูงขึ้น อาจเนื่องมาจากความร้อนทำให้สารประกอบเหล่านี้เกิดการสลายตัวได้ ผลการวิจัยสอนคล้องกับรายงานของ Miranda et al. (2010) ที่พบว่าปริมาณสารประกอบฟีโนลทั้งหมดมีค่าลดลงในเมล็ดควันชี้งอบแห้งที่อุณหภูมิเพิ่มสูงขึ้น ในช่วง 40-80 องศาเซลเซียส

การวิเคราะห์ฤทธิ์ในการต้านอนุมูลอิสระพบว่าการอบแห้งที่อุณหภูมิ 60 องศาเซลเซียส ภายใต้ทุกสภาพมีผลทำให้ได้ฤทธิ์การต้านอนุมูลอิสระสูงสุดและเมื่ออุณหภูมิกการอบแห้งลดลงทำให้ฤทธิ์การต้านอนุมูลอิสระมีค่าลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) และแสดงให้เห็นว่าระยะเวลาที่ใช้ในการอบแห้งมีผลต่อฤทธิ์การต้านอนุมูลอิสระ ซึ่งจากการผึ่งลงให้เวลาถึง 72 ชั่วโมง และเมื่อฤทธิ์การต้านอนุมูลอิสระต่ำสุด อาจเนื่องจากฤทธิ์การต้านอนุมูลอิสระถูกออกชีดีชีในระหว่างการอบแห้ง และเมื่อพิจารณาถึงตัวกลางการอบแห้งพบว่าการใช้อากาศทำให้ฤทธิ์การต้านอนุมูลอิสระของใบมะรุมลดลงมากกว่าการอบแห้ง ภายใต้ในโตรเจนและคาร์บอนไดออกไซด์ เมื่อเปรียบเทียบกับมะรุมแคปซูลและการผึ่งในร่ม พบร่วมกันว่าการอบแห้งแบบสูบความร้อนที่อุณหภูมิ 60 องศาเซลเซียส ภายใต้ก้าชดาวน์บอนไดออกไซด์ มีค่าต่อฤทธิ์การต้านอนุมูลอิสระสูงกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)

ถึงแม้ว่าสารประกอบฟีโนลทั้งหมด และสารฟลาโวนอยด์จะมีปริมาณสูงที่สุดที่อุณหภูมิ 40 องศาเซลเซียส แต่ในทางกลับกันฤทธิ์การต้านอนุมูลอิสระ กลับมีค่าต่ำสุดเมื่ออบแห้งที่อุณหภูมิ 60 องศาเซลเซียส อาจเนื่องมาจากการว่าสารที่มีฤทธิ์ในการต้านอนุมูลอิสระที่ทำการวิเคราะห์มีการสลายตัวไปในระหว่างการอบแห้ง ซึ่งการอบแห้งที่ 40 องศาเซลเซียส จะใช้ระยะเวลานานกว่าที่ 50 และ 60 องศาเซลเซียสประมาณ 3-4 เท่า แต่อาจเป็นไปได้ว่าสารตัวอื่นที่มีฤทธิ์เป็นตัวต้านอนุมูลอิสระยังคงมีปริมาณสูงที่อุณหภูมิกการอบแห้ง 60 องศาเซลเซียส ซึ่งในงานวิจัยนี้ไม่ได้ทำการวิเคราะห์ชนิดของสารที่มีอยู่ในใบมะรุม

ทั้งหมด จากการใช้ก้าชคาร์บอนไดออกไซด์เป็นตัวกลางในการอบแห้ง พอบว่าสามารถช่วยรักษาฤทธิ์การต้านอนุมูลอิสระของใบมะรุมได้ดีที่สุด และคงให้เห็นว่า การอบแห้งภายใต้สภาวะที่ไร้ออกซิเจนสามารถยังคงการเกิดออกซิเดชันในสารที่มีฤทธิ์การต้านอนุมูลอิสระได้

สรุป

การอบแห้งใบมะรุมด้วยเครื่องอบแห้งแบบสูบความร้อนที่อุณหภูมิ 40 50 และ 60 องศาเซลเซียส ภายใต้ตัวกลาง 3 ชนิด คือ อากาศ ก๊าซไนโตรเจน และคาร์บอนไดออกไซด์ จนกระทั่งมีความชื้นสูดท้ายร้อยละ 7-8 มาตรฐานแห้ง ซึ่งจะใช้เวลาการอบแห้งแตกต่างกัน ผลการทดลองพบว่าการอบแห้งที่อุณหภูมิ 40 องศาเซลเซียส ทำให้ได้ปริมาณสารประกอบฟีโนลและฟลาโวนอยด์สูงที่สุดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) ในตัวกลางแต่ละชนิด สำหรับฤทธิ์ในการต้านอนุมูลอิสระพบว่าการอบแห้งที่อุณหภูมิ 60 องศาเซลเซียส ภายใต้ทุกสภาวะมีผลทำให้ได้ฤทธิ์การต้านอนุมูลอิสระสูงสุดและเมื่ออุณหภูมิการอบแห้งลดลงทำให้ได้ฤทธิ์การต้านอนุมูลอิสระมีค่าลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) เมื่อเปรียบเทียบกับมะรุมแคปซูลและการผิงในร่ม พบว่าการอบแห้งแบบสูบความร้อนที่อุณหภูมิ 60 องศาเซลเซียส ภายใต้ก้าชคาร์บอนไดออกไซด์ มีค่าต่อฤทธิ์การต้านอนุมูลอิสระสูงกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณคณบดีวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคามที่สนับสนุนเงินในการเข้าร่วมการประชุมวิชาการและการทำวิจัยในครั้งนี้ ขอขอบคุณนักศึกษาที่ร่วมนำเสนอผลงานวิชาการ ศิริชัยและนายอนุพงษ์ ฉายชูวงศ์ สำหรับการวิเคราะห์ผลการทดลอง

เอกสารอ้างอิง

- อภิชาติ ศรีสะคาด และ ศุภวรรณ ใจเสน. 2553. ผลิตภัณฑ์มะรุม ครบวงจร. บริษัท นาค อินเตอร์ริม จำกัด. กรุงเทพฯ. 96 น.
- Braca, A., N. Tommasi, D.L. Bari, C. Pizza, M. Politi and I. Morelli. 2001. Antioxidant principle from Bauhinia terapotensis. Journal of Natural Products 64: 982-895.
- Miranda, M., A. Vega-Galvez, J. Lopez, G. Parada, M. Sanders, M. Aranda, E. Uribe and K.D. Scala. 2010. Impact of air-drying temperature on nutritional properties, total phenolic content and antioxidant capacity of quinoa seeds (*Chenopodium quinoa* Willd.). Industrial Crops and Products 32:258-263.
- Ramesh, M.N., W. Wolf, D. Tevini and G.Jung. 1999. Studies on inert gas processing of vegetables. Journal of Food Engineering 40:199-205.
- Sosle, V., G.S.V. Raghavan and R. Kittler. 2003. Low-temperature drying using a versatile heat pump dehumidifier. Drying Technology 21(3): 539-554.
- Teeboonma, U., J. Tiansuwan and S. Soponronnarit. 2003. Optimization of heat pump fruit dryers, Journal of Food Engineering 59(4): 369-377.
- Yang, R., L. Chang, J. Hsu, B.B.C. Weng, M.C., Palada, M.L. Chadha and V. Levasseur. 2006. Nutritional and functional properties of moringa leaves from germplasm, to plant, to food, to health, Moringa and other highly nutritious plant resources: Strategies. Standards and markets for a better impact on nutrition in Africa, Accra, Ghana, 16-18 November 2006. p.1-9.
- Zhou, K. and L.Yu. 2006. Total phenolic contents and antioxidant properties of commonly consumed vegetables grown in Colorado. Lebensmittel-Wissenschaft Technologies 39:1155-1162.
- Zhishen, T., T. Mengcheng and W. Jianming. 1999. The determination of flavonoid content in mulberry and their scavenging effects on superoxide radicals. Food Chemistry 64:555-559.